

ב"ה, גליון כג אב תשכ"ו וועד העולמי לזכות את הרבים

**כל אחד יקבל על עצמו להחזיר בתשובה לכל הפחות מאה אנשים,
על ידי שiorה לו הדרך האמת ולהוציאו מקליפות הערב רב נזכה להגאולה שלימה בב"א
ירושלים עיה"ק טובב"א**

~~~~~

ארגון מיוחד שהוא מדריך ומורה דרך למצבי הרבים להרבות כבוד שמים

פרק ח א

ואתם, מעלה אני عليיכם שכר הרבה כאלו עשיתם.

(במשנה אבות פ"ב [שם])

משנתינו באה להגיד הבטחת ה' להעוסקים עם הציבור לשם שמי שכר הרבה כאלו עשו כוחם ובעמלם.
ואתם - אם عملים אתם עם הציבור לשם שמים, כה דבר ה' אליכם: מעלה אני عليיכם שכר הרבה, כאלו עשיתם -
הכל בכוחכם ובעמלכם.

ויש מפרשין: שפעמים נמנעים העוסקים בצרכי הציבור מעשות איזו מצוה בגלל עסקיו הציבור, לכן אמר רבנן
גמליאל, שלא ידагו, כי ה' יעלה עליהם שכר כאלו עשו את המצווה הזאת, לאחר שעמלים עם הציבור לשם שמים
(רמב"ם). וכן אמרו (ירושלמי ברכות ה'): "העובד בצרכי הציבור עוסק בדברי תורה".

פירוש אחר: וכל העובדים עם הציבור - לכופם לדבר מצוה, לצדקה או לפדיון שבויים, יהיו عملים עמם לשם
שמות, שזכות אבותם - של הציבור מסיעתן - לחת מה שיפסקו עליהם, ואפילו ממון הרבה, וצדקהם - והצדקה שייעשו,
עומדת לעד - תעמוד לציבור לעד. ואתם - הkopim את הציבור למצוה זו, מעלה אני عليיכם שכר הרבה כאלו עשיתם -
את המצווה הזאת ממונכם ממש.

(ברטנורא)

ב

ואתם מעלה אני عليיכם שכר כאלו עשיתם:

ואתם מעלה אני عليיכם שכר כאלו עשיתם. כאלו נעשה הדבר בשביבכם הוайл ועסקתם לשם שמים

ג

נ"א מעלה אני عليיכם כאלו עשיתם אפילו אין אתם גומרים את המעשה מעלה אני عليיכם כאלו גמרתם אותו.

ד

מעלה אני עלייכם כו'. הרי ר"ג עצמו כדבר אל העמלים. כלומר ואתם עמלים. אם טרחתם פעם ראשונה ולא עלה בידכם להועיל לכם כלום. בכל זאת מ"מ אל תרפו ידיכם לומר אין לנו שכר מאחר שאיננו ניאותין. ולרוח עמלים. שהרי בודאי אין הקב"ה מקפח שכון. אלא מעלה עליכם כאילו עשיתם מעשה ועלה בידכם. שהרי אמרו חכמים מהשבה טובה מצרפת הקב"ה למעשה, בסוף האשא נקנית, ובסדר ויכלו. מהו מעלה עליכם. שמתעלין על ידי צבור. צא ולמד מכל הנביאים שלא חסרו משליהם כלום ונתעלו על ידי ישראל.

(מ. ויטרי - הר"ר אפרים)

ה

ואתם אמר לעמלים עם הצבור שפעמים שימנעו מעשות מצוה בעת התעסקם בצרכי צבור, ואמר שהשי' יעלה עליהם שכר כאילו עשו המצוה ההיא ואף על פי שלא עשו אחר שהתחספק הצבור לשם שמיים.

(רמב"ם)

ו

ואתם מעלה אני עלייכם שכר כאילו עשיתם. פירוש הקב"ה אומר אלו הזרים העוסקים עם הציבור ועמלים במלאכתם ונושאים טרחן ואני יכולם לעסוק בתורה ובמצוות בעת שמתעסקים בצרכי צבור, מעלה אני עלייכם כאילו עשיתם המצוות שלא נתעסקתם מהם מפני צורך ציבור, ונוטן אני לכם שכר אותן מצויות שלא נפניהם להם, והתם אמרין (רב הונא ו) רב היסרא רדבה בר רב הונא היי יתבי בדינא قولוי יומא והוא החלש לביהיו, תנא להו חייא בר רב מדפני ויעמוד העם על משה מן הבקר עד הערב, וכי עלה על דעתך שימושה יושב ודין כל היום قوله תורה אימתני נעשית, אלא לומר לך כל דין שדין אמרת לאתו אפילו שעיה אחת, מעלה עלייו הכתוב כאילו נעשה שותף להקב"ה למשעה בראשית, כתיב הכא ויעמוד העם על משה מן הבקר עד הערב וכתי התם ויהי ערב ויהי בוקר.

(ספר מוסר)

ז

ואתם, המשתדרים בזה בדבר מצוה לש"ש תדעו שהבויית לא יאב שכרכם והוא שמור אצל, אפילו שלא עלה לכם זה בהוצאות ממון יחש לבם לפני ה' כאילו הוציאתם על זה ממון, כמו שתכתב (ואתם מעלה אני עלייכם שכו הרבה הابتות כאלו עשיתם), ואמרו (ואתם מעלה אני עלייכם וכו') רצא לומר שהמשתדרים עם הצבור אפילו שזכות האבות הנכבדים אברהם יצחק ויעקב ע"ה עומדת להם, יחש הבויית הדבר שעשו עם הצבור לזכותם, הויאל והיתה השתדרותם עם הצבור לש"ש מבלי להתגדל ולהתגאות, אתם זה אמרו (יהיו עוסקים עמם לש"ש).

ואם תאמרו עמדנו עם הצבור ולא יכולנו לפעול יגיעתנו לריק ויאבד (שכרנו) אל תאמרו כן אלא (ואתם מעלה אני עליכם שכו הרבה הابتות עשיתם) רצא לומר שהבויית יחש לבם כאילו עשיתם עם הצבור ועלה בידכם חפצכם ואיפלו לא עשיתם דבר מכין (שכונתם) הייתה לש"ש כמו שתכתב ע"ה סנהדרין קל. רחמנא לבא בעי רצא לומר העיקר הלב והכוונה הטובה וזהו המבוקש מן האדם.

(הר' דוד הנגיד)

ח

ואתם מעלה אני עלייכם שכר כאילו עשיתם. רצא לומר שאף על פי שזכות האבות מסייעתן וצריכיהם נעשין בזכות אבותיהם ולא על ידיכם, אתם העוסקים מעלה אני עלייכם שכר כאילו נעשו כל צרכיהם על ידיכם ובזכותכם. כך פירשו הראשונים ז"ל.

ויש לפרש עוד לבל תאמר: מה לי ולצראה הזאת לטרוח בצרכי צבור, ואף כי יעשו צדקה על ידי להם לבדם מתן השכר כי ממון הוא, שאין לך לחשב בדבר זה, כי כפלים תטיב בעבורם מפני שזכות האבות מסייעת ותצליחו

בנסיבותם מאשר תוכל להצליח במעשה שזכות האבות מרובה. ומעלה אני עלי שכר כאלו עשית משלך את הכל וכאלו מכיסך נתת אשר נתנו הם על יך, והנ' מרוחה בטרכך בנסיבותם מאשר אם הטריה לעצמך, כי מעשיהם מרוביים ממעשים, ובכל אשר אתה עושה ה' מצליה בידך, שזכות אבותם מסיעתם. לכך העוסק בצרבי צבור מטיב עצמו הרבה מאד. ובלבד שיתכוין לבו לשמים.

ט

ואמר אח"כ ואתם מעלה אני עלייכם כאלו עשיתם, והוא [דרך] משל ספור דבר ה' לאותם העוסקים באוצרci צבור שהוא מעלה עליהם שכר באותם המצווה שפרקנו עולם מעלהם כאלו עשאים, אחר שלעסקי צבור נדחו מהם, והוא אמרו (בשבת דף י' ע"א) כל דין שדן דין אמרת לאmittio נעשה שותף להקב"ה במעשה בראשית רומו שהדין הוא עדמת המציאות וקיים היישוב והרבה דברים נדחים מפניו והזהיר אח"כ דרך עצה ואמר [הוא זירין ברשות וכו']

י

מעלה אני עלייכם, יצא לומר הוא שאומר כן לעמלים ואתם העמלים כיוון שטרחתם בשבייל צבור ולא עליה בידכם כמו שחשבתם מעלה אני עלייכן כאלו עשיתם, והקב"ה מצורף לכם המחשבה כמעשה. ורמב"ם ז"ל פירוש ואתם הקב"ה אומר כן. ואתם העמלים כיוון שהיתה כוונתכם עם הצבור לעסוק עמם לשם שמים הרי אני מעלה עליהם שכר על המחשבה כאלו עשיתם.

(רבינו בחיי)

יא

ומ"מ אם עסקתם עמם לשם שמיםAuf*yi* שמשליהם היא מעלה אני עלייכם שכר כאלו עשיתם, בפרק חילק כל פרנס שמניג את הצבור בנחת זוכה ומנהיגם לעולם הבא, שנאמר (ישעה מט, י) כי מرحמים ינהגם כלומר מי שמרחם עליהם בעולם הזה הוא מנהיגם לעולם הבא, וכן אמרו (כ"י) כל המוסר עצמו על הצבור סופו עולה לגדרלה, שנאמר (שםות ה' י"ז) ויכו שוטרי בני ישראל, ולבסוף נאמר למשה במנוי השופטים (במדבר י"א ט"ז) אשר ידעת כי הם זקנינו העם ושוטרו, ד"א שזכות אבותם מסיעתן לא יאמרו פרנסי הדור מה יועיל העסק הזה לא נוכל למגור העניין כי קשה הוא, לא כי אלא אתם התעסקו עמם לשם שמים והדבר נמי בזכות אבותם, ואפילו לא נגמר מעלה אני עלייכם שכח כאלו עשיתם.

יב

פירוש לפ"י שלפעמים בזמן שעוסקים עם הציבור יעברו כמה מצות שלא יכולים לקיים על כן מבטיהם ואומר ואתם מעלה אני עלייכם שכר כאלו עשיתם, ורבינו יונה ז"ל פירוש שלא יאמרו מנהיגי הצבור מה לנו להכricht את הצבור לתת צדקה והלא להם השכר שנותנים ממונם, לא כי אלא מעלה אני עלייכם שכר כאלו עשיתם אתם הצדקה.

(הר"י נהמיאש)

יג

אתם דבר השם ברוך הוא לנוכח העוסקין, אין לעוסקין אלא טוב הכוונה וטורח ההשתדלות. כאלו עשיתם, כלומר אף על פי שבচোট আবৃত্তি ও চাকতি পরিলক্ষিত মুশ্বিদে, অন্য উপর উলিচম শচর কালো উশিতম, হোয়াল ও উসকতম לשণি. ורhub"m פירוש כי לפעמים נמנעים העוסקים עם הציבור מעשות מצוה בעוד שם עסוקים בצרבי צבור, ומעלין להם שכר אותה מצוה אף על פי שלא עשו אותה בעבר עסוקם עם הציבור, ופליה דעתה ממנה, אין דעתך משגת לישב פירושו על לשון המשנה, כי אין לשון המשנה סובל זה הפירוש כלל לפי קווצר דעתך, כי לא היה לו לשנות לפ"י פירושו ז"ל, כי אם: היו עסוקים עמם לשם שמים ואני מעלה וכו' ואפילו שנה כן עדיין אנו צריכין

למודע, כי מי זכר לנו שנמנעו משעות המצווה, ונינת טעם שזכות אבותם וכו', ואתם, מעכbin עלי להבין פירושו ז"ל.

(הר"י בן שושן)

יד

ואתם, מעלה אני עליכם שכר כאילו עשיתם, חזר לדבר עם העוסקין לא עם הצבור כאילו הקב"ה אומר להם, אף אם לא יכולת לקרב תועלת הצבור, לא החסרתם כלום משכרכם, כי אני מעלה לכם שכר כאילו עשיתם וכאיilo נגירה תועלתם על ידכם. והרמ"ה ז"ל פירוש ואתם מעלה אני עליהם שכר כאילו עשיתם. העוסקים עם הצבור אי אפשר להם לקיים המצוות בעת התעסקם עם הצבור, והקב"ה אומר להם מעלה אני עליכם שכר כאילו עשיתם המצווה.

והרמ"ה ז"ל פירוש: אף על פי שתOMICI הצבור בזכות אבותם נעשים ולא בזכותם, מעלה אני עליכם כאילו נעשים בזכותם. ורבינו יונה ז"ל פירוש: לבל תאמר מה לי לצירה הזאת לטרוח בצרבי צבור, ואמ' כי יעשו צדקה על ידי, להם בלבד מתן השכר כי מ蒙ם הוא, כי מעלה אני עלייך שכר כאילו משלכם עושים ומומונכם נתתם, כמו שנאמר (יואל י"ב) "וְהַמִּשְׁכְּלִים יָזִהֵרוּ כִּזְהָרָה הַרְקִיעָה וּמַצְדִּיקִים הַרְבִּים כְּכֹוכְבִּים לְעוֹלָם וְעַד".

טו

ואם תאמרו, אם כן מה לנו לטרוח בצרבי צבור כיוון שאין הדבר נגמר אלא בזכות אבותם, אמר להם, ואתם מעלה אני עליכם שכר הרבה כאילו עשיתם, שכיוון שהתעסקתם עמם לשם שמי יש לכם שכר בעמלכם על הכוונה הטובה שהיתה לכם בעמלכם.

ויש לפירוש זה, לעניין העוסק עם הצבור לכוף אותם לחת צדקה לעניים. שלא יאמרו, הרי טרחנו הרבה והשכר הוא להם, כי ממונם נעשו הצדקות וזכות אבותם מסייעתם לעשות המצווה הזאת מנכיסיהם וצדקתם עומדת לעד להם בלבד ואין להם חלק בשכר מצוה זו. על כן אמר, ואתם מעלה אני עליכם שכר הרבה כאילו עשיתם. והם דברי האל יתברך אל העוסקים עם הצבור לשם שמי. והפירוש הראשון הוא יותר נכון, אלא שבתוספתא מסכת ברכות יש כעין ראייה לפירוש רבינו משה ז"ל, כי שם שני, א"ר יהודה מהלך היה אחר ר' עקיבא ור' אלעזר בן עזריה והגיע זמן קריית שמע. כמדומה אני שנתייאשו מלקריות, אלא שהם עסוקים בצרבי צבור. בירושלים פרק אין עומדין, א"ר יהודה העוסק בצרבי צבור כעוסק בתורה.

(מגן אבותה)

(המשך הבא)